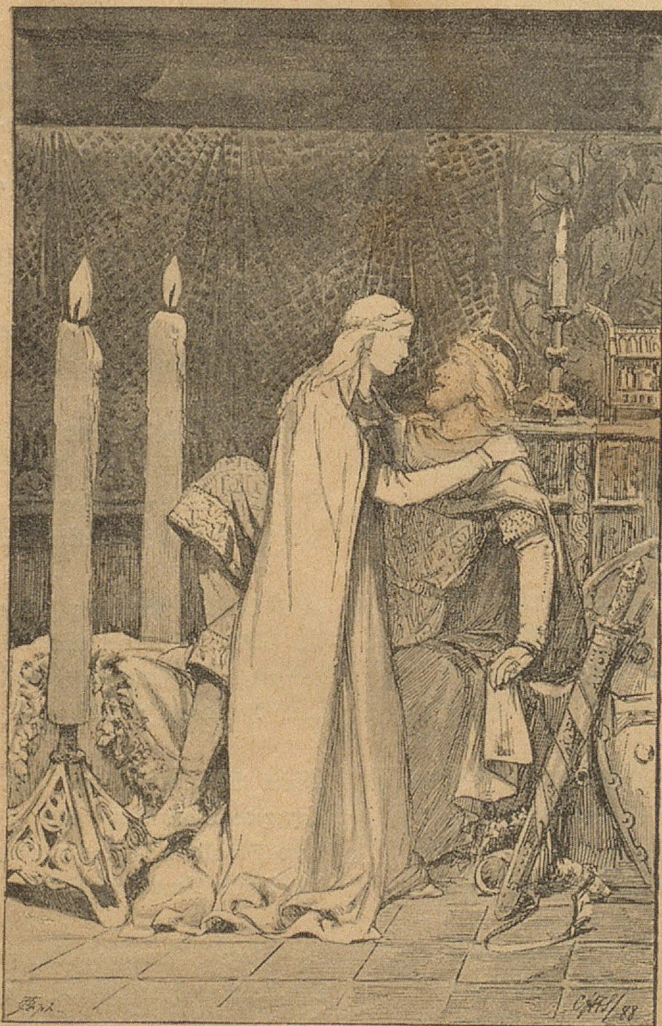
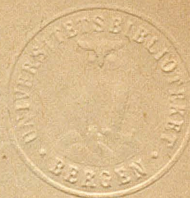

84 box a

Kjærlighedsvisen

om

Leonard og Mathilde.

Mel.: Ensom i skovrige Dale o. s. v.

Elskede Leonard, Mathilde!
Mathilde var kjærlig og æm.
Knappt nogen Dag de var stilte;
Et Aar forsvandt som en Drøm.

„At Leonard du sad ved min Side,
Du suor mig din Ære og Tro,
Mit Sind staar ei længer til at stride,
Der Sorger og Uro mon bo.“

„At Leonard! At Leonard hoor er du?
Jeg raaber, jeg Svar ikke faar.
Jeg tror at du haver mig søget,
Men hvorfor, det ei jeg forstaar!

„Jeg flyr over Bjerg, over Dale,
Jeg raaber til ingen Gavn,
Ja Klipperne heller vil svare,
Dg Boverne hvissed' mit Navn!“

„Min Moder for længesiden døde,
Min Fader ei kjender jeg til.
Gi findes en Sjæl her paa Jorden
Som værge og hjælpe mig vil.“

„Den Tid, jeg i Ungdommens Dage
Opblomstred' i fagreste Baar,
Min Fader fra Hjemmet borttreiste
Dg alene min Moder da staar.“

„Her sidder jeg ene ved Stranden,
Dg Bølgen bestyller min Fod,
Taus stirrer jeg udover Havet,
Men intet opfrisker mit Mod.“

„Dg gaar jeg i Lunden den grønne,
Dg tænker paa soundne Tid,
Da monne saa grandt jeg mærke,
At mig Skjæbnen har været ublid.“

„Her hører jeg Fuglenes Stemme,
Sin Skaber de prise i Kor, —
At aldrig, aldrig forglemmer
Jeg Barndommens herlige Baar!“

„Vel 14 Aar knapt jeg fyldte,
Da Elskov opflammet mit Bryst.
Leonard mit Hjerte jeg skjenkte
Med Barndoms uskyldige Lyst.“

„Som Blommerne voge i Dalen
Opvoktede Leonard og jeg;
Bore Forældres Glæde vi vare,
Til Ulykke kjendte vi ei.“

„I Skogene sprang vi tilsammen,
Dg Haanden hverandre vi gav,
Dg suor hinanden ved Himlen
Trostak til Død og Grav.“

„Dg som vi vandred' tilsammen,
Dg leiret paa Græsbenken var,
I Lindetræets Bark han behændig
Med Kniven mit Navnetræk skar.“

„En Aften jeg sad i mit Kammer,
Leonard indtraadte til mig,
Han sagde: „Sag maa nu bortdrage,
Men snart jeg gjenkommer til dig!“

„Sag ind til min Moder da iled,
Ned segned jeg for hendes Fod,
Der laa jeg i Taarerne badet,
Dg Leonard ved Siden stod.

„Han lagde sin Haand da paa Sværdet,
Dg svor ved Skaberen god:
„Sag skal dig aldrig forlade,
For svømme jeg skal i mit Blod!“

„Han sagde: „Mathilde du skønne,
Vær glad i din Hu og dit Sind!
Om Aftenen, naar du vil bede,
Da gaa til den urgamle Lind.“

„Vore Navne i Barken er skrevet,
Dg vorer tilsammen de er;
Saa bindes skal og vore Hjerter
Baade hisjet i Himlen og her.“

„Dg Moder den gamle hun sagde:
„Min Datter vær trostigt i Hu,
Han kommer vel engang tilbage,
Men Tiden den er ikke nu!“

„Om Aftenen, da Solen neddaled,
Bestinnede Dale og Fjeld,
Da iled til Lunden vi begge,
At sege hinanden Jarvel.“

„Han sagde: „Mathilde du skønne,
Knæl fromt nu ned med mig
Dg sværg mig Trofabeløftet,
At aldrig du sviger mig.“

En Guldnaal af Haaret hun tager,
Stak Fingeren saa Blodet randt,
Dg lod det paa Stenen falde,
Hans Navnetræk skrev hun grandt.

Tre Fingre hun holder i Beiret
Dg svor ved den høieste Gud:
„Saasandt som mit Blod her nu rinder,
Saasandt vil jeg blive din Brud.“

„Saa Jarvel da, du min Elfte.
Levvel! Jnden Aaret er slut
Saa kommer jeg sikkert tilbage
Dg da skal du blive min Brud!“

Den skønne Mathilde hun venter,
Hun venter med Længsel og Sorg;
Her sidder hun ene og sørger,
Alt udi sin Moders Borg.

Mathilde hun sidder og sømmer
Hans Billed i Silke og Guld.
„At Leonard,“ hun sukker derunder,
„Blot du var mig nu tro og hulb!“

Dg som hun nu sidder og sømmer,
Et Bud fra sin Moder hun faar:
„Alt, kjære min Datter, kom snarlig,
Thi nu jeg til Døden fremgaar.“

„Jeg hjem til min Moder da ganger,
Men af, altfor sildre jeg kom,
Thi brustet var hendes Dine,
Dg borte var hendes Aand!“

„Dg af! Hvad skulde jeg gjøre,
Jeg arme, ulykkelige Barn, —
Min Leonard fra mig var vegen,
Hvor skal jeg nu støtte min Arm?“

„Jeg strax, ned til Stranden da ganger
Dg Leonard i Sindet jeg har.
Her skuer jeg udover Vandet,
Men — Forstanden borte alt var.“

„Saa gid du da være forbandet
Til Graven oplukker sit Svælg
Dg gid du blandt Helvedes Aander
Maa slæbe som ringeste Træl.“

„O grusomme Mathilde, hvad svor du?
O Gud du forlader min Bøn!
Nu bruser jo Stormen paa Havet,
Dg nu vil jeg bede for ham!“

„Nu her i min ensomme Celle
Jeg sidder af Rummer nedtrykt,
Mit Haab kun paa Herren jeg bygger,
Til Himlen blir min Tilflugt!“

(Eftertryk forbydes).

Pris 10 Ore.

Tilfjeds i Bogvennen, Universitetsgaden 18, Kristiania.

[1888]